

กรมประชาสัมพันธ์ (2554). ประเทศไทยกับอาเซียน :
One Vision, One Identity, One Community. กรุงเทพมหานคร



สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือ อาเซียน (Association of South East Asian Nations : ASEAN) ซึ่งปัจจุบันมีสมาชิกทั้งสิ้น 10 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพฯ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ 7 ประการ ดังนี้

1. ส่งเสริมความร่วมมือและความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร
2. ส่งเสริมสันติภาพและความมั่นคงในภูมิภาค
3. เสริมสร้างความเจริญรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ พัฒนาการทางวัฒนธรรมในภูมิภาค
4. ส่งเสริมให้ประชาชนในอาเซียนมีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดี
5. ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในรูปของการฝึกอบรมและการวิจัย
6. เพิ่มประสิทธิภาพของการเกษตรและอุตสาหกรรม การขยายการค้า
7. เสริมสร้างความร่วมมืออาเซียนกับประเทศภายนอก

ต่อมา อาเซียนได้ลงนามร่วมกันในปฏิญญาว่าด้วยความร่วมมือในอาเซียน ฉบับที่ 2 เพื่อประกาศจัดตั้งประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. 2563 หรือ ค.ศ.2020 จากนั้นได้เลื่อนให้เร็วขึ้นเป็น พ.ศ. 2558 หรือ ค.ศ.2015 โดยสนับสนุนการรวมตัวและความร่วมมืออย่างรอบด้าน ดังนี้

- ด้านการเมืองให้จัดตั้ง “ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน” หรือ ASEAN Political Security Community (APSC)
- ด้านเศรษฐกิจให้จัดตั้ง “ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” หรือ ASEAN Economic Community (ASCC)
- ด้านสังคมและวัฒนธรรมให้จัดตั้ง “ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน” หรือ ASEAN Socio-Cultural Community (ASCC)

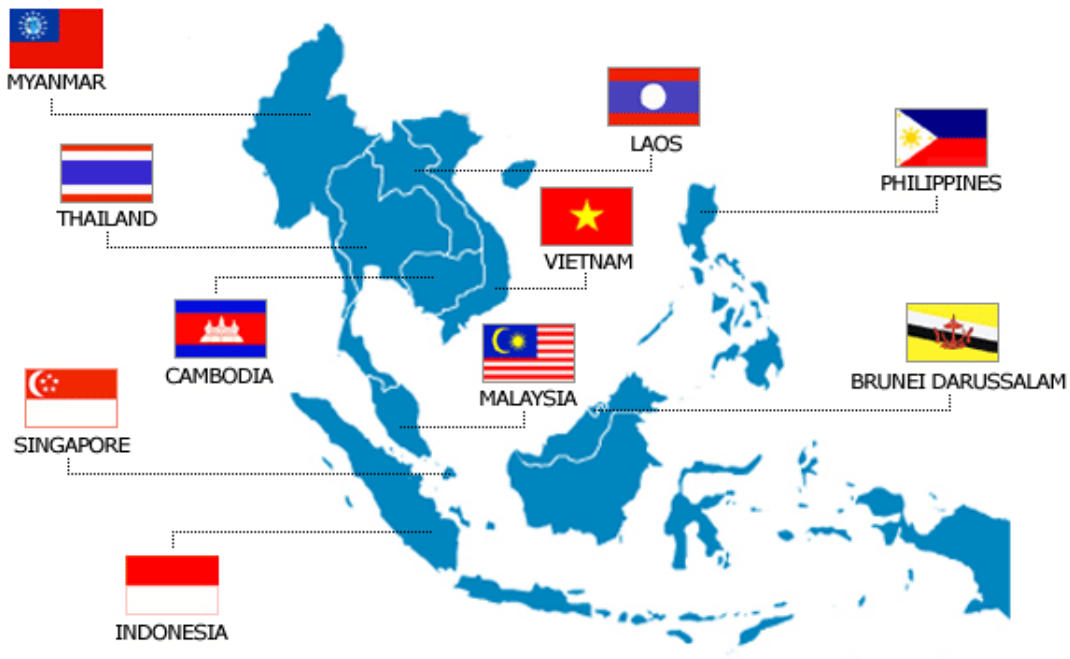
สัญลักษณ์ของอาเซียน

สัญลักษณ์ของอาเซียนเป็นรวงข้าวสีเหลือง 10 มัด หมายถึง การที่ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 10 ประเทศรวมกัน เพื่อมิตรภาพและความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อยู่ในพื้นที่วงกลมสีแดง สีขาว สีน้ำเงิน แสดงถึงความมีเอกภาพ มีตัวอักษรคำว่า “asean” สีน้ำเงินอยู่ภายในวงข้าวอันแสดงถึงความมุ่งมั่นที่จะทำงานร่วมกันเพื่อความมั่นคง สันติภาพ เอกภาพ และความก้าวหน้า โดยสีแต่ละสีในสัญลักษณ์ มีความหมายดังนี้

- สีน้ำเงิน หมายถึง สันติภาพและความมั่นคง
- สีแดง หมายถึง ความกล้าหาญและความก้าวหน้า
- สีเหลือง หมายถึง ความเจริญรุ่งเรือง



10 ประเทศสมาชิกอาเซียน



1. บรูไนดารุสซาลาม

- เมืองหลวง : บันดาร์เสรีเบกาวัน
- พื้นที่ : 5,765 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : มาเลย์
- การปกครอง : ระบอบกษัตริย์
- สกุลเงิน : ดอลลาร์บรูไน
- ศาสนา : อิสลาม
- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-บรูไน : ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับบรูไนเมื่อปี พ.ศ. 2527 ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างราชวงศ์และผู้นำระดับสูงอย่างสม่ำเสมอ และเป็นพันธมิตรในเรื่องต่างๆ มีทัศนคติทางการเมืองที่สอดคล้องกัน มีการส่งออกและนำเข้าสินค้าและบริการต่างๆ โดยบรูไนฯ เป็นคู่ค้าลำดับที่ 56 ของไทย สินค้าที่บรูไนฯ ส่งออกมาไทย ได้แก่ น้ำมันดิบ สัตว์ ยาง แร่ เป็นต้น สินค้าส่งออกของประเทศไทย คือ รถยนต์ ข้าว เหล็ก พลาสติก เป็นต้น ปัจจุบันมีนักศึกษาไทยที่ไปเรียนในมหาวิทยาลัยของบรูไนฯ ทั้งทุนรัฐบาลไทย ทุนบริษัทเอกชนไทย และทุนจากทางบรูไนฯ และมีนักศึกษาจากสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย เดินทางไปศึกษาที่บรูไนฯ จำนวนหนึ่ง นักท่องเที่ยวบรูไนฯ ที่เดินทางมาที่เมืองไทยค่อนข้างร่ำรวยและมีศักยภาพใช้จ่ายในเมืองไทยค่อนข้างสูง



2. ราชอาณาจักรกัมพูชา

- เมืองหลวง : กรุงพนมเปญ
- พื้นที่ : 181,035 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : เขมร
- การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- สกุลเงิน : เรียล
- ศาสนา : พุทธ
- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-กัมพูชา : ทั้งสองฝ่ายมีพรมแดนทาง

บกติดต่อกันยาว 798 กิโลเมตร และมีพื้นที่ทับซ้อนทางทะเล 26,000 ตารางกิโลเมตร จึงเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดทั้งโอกาสและปัญหา อย่างไรก็ตาม ไทยและกัมพูชาความสัมพันธ์ใกล้ชิดและมีการแลกเปลี่ยนการเยือนอย่างสม่ำเสมอ มีส่วนช่วยให้ความร่วมมือดำเนินไปอย่างราบรื่น แต่ยังคงมีปัญหาที่ยังต้องแก้ไข เช่น การปักปันเขตแดน



3. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

- เมืองหลวง : กรุงจาการ์ตา
- พื้นที่ : 5,193,250 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : อินโดนีเซีย
- การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตยโดยมีประธานาธิบดีเป็นผู้นำประเทศ
- สกุลเงิน : รูเปียร์
- ศาสนา : อิสลาม

- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-อินโดนีเซีย : ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับอินโดนีเซียเมื่อปี พ.ศ. 2493 ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์มาช้านาน โดยเฉพาะความสัมพันธ์กับชาว มี การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม อาหาร เครื่องแต่งกาย เครื่องดนตรี เป็นต้น มีการแลกเปลี่ยนการเยือนในระดับต่างๆ มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมทั้งในระดับทวิภาคีและกรอบพหุภาคี



4. สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

- เมืองหลวง : นครหลวงเวียงจันทน์
- พื้นที่ : 236,800 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : ลาว
- การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตยประชาชน
- สกุลเงิน : กีบ
- ศาสนา : พุทธ

- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ลาว : ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ความสัมพันธ์ดำเนินไปอย่างราบรื่นและใกล้ชิด โดยการใช้กลไกและเวทีความร่วมมือในด้านต่างๆ การค้าระหว่างประเทศทั้งสองฝ่ายมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ไทยให้ความร่วมมือทางด้านวิชาการกับลาวในด้านต่างๆ เช่น การให้ทุนการศึกษา การดูงาน โครงการพัฒนาต่างๆ



5. ประเทศมาเลเซีย

- เมืองหลวง : กรุงกัวลาลัมเปอร์
- พื้นที่ : 329,758 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : มาเลย์
- การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตย
- แบบรัฐสภา
- สกุลเงิน : ริงกิต
- ศาสนา : อิสลาม

■ ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-มาเลเซีย :

ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ไทยมีสถานเอกอัครราชทูตในกรุงกัวลาลัมเปอร์ และสถานกงสุลใหญ่อีก 2 แห่งในเมืองปีนังและเมืองโกตาบารู และมาเลเซียก็มีสถานเอกอัครราชทูตที่กรุงเทพมหานคร และมีสถานกงสุลใหญ่ที่จังหวัดสงขลา มีการแลกเปลี่ยนการเยือนทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการในระดับต่างๆ ประชาชนทั้งสองฝ่ายไปมาหาสู่กันในฐานะเครือญาติ ด้านเศรษฐกิจการค้า ไทยขาดดุลการค้ามาเลเซีย 826.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สินค้าที่ไทยส่งออกมาเลเซีย ได้แก่ เครื่องสำอาง คอมพิวเตอร์ ยางพารา เป็นต้น ในขณะที่สินค้าไทยนำเข้าจากมาเลเซีย ได้แก่ น้ำมัน แร่เชื้อเพลิง เคมีภัณฑ์ เครื่องจักร เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ทั้งสองฝ่ายยังคงมีประเด็นที่ต้องแก้ไขกันอยู่ เช่น ปัญหาการปักปันเขตแดน ปัญหาบุคคลสองสัญชาติ การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นต้น



6. สหภาพพม่า

- เมืองหลวง : เนปีดอร์
- พื้นที่ : 657,740 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : พม่า
- การปกครอง : ระบอบเผด็จการทางทหาร
- สกุลเงิน : จ๊ิต
- ศาสนา : พุทธ
- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-พม่า : ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน มีการแลกเปลี่ยนการเยือนทุกระดับต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ ไทยและพม้ามุ่งมั่นความร่วมมือในระดับทวิภาคี เช่น คณะกรรมการร่วมไทย-พม่า ไทยเคยให้ความช่วยเหลือพม่าในโครงการพัฒนาหมู่บ้านยองซา รัฐฉาน โดยนำโครงการพัฒนาโดยตั้งเป็นแบบอย่าง เพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนพม่าให้เลิกปลูกฝิ่นและปลูกพืชผลอย่างอื่น



7. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

- เมืองหลวง : กรุงมะนิลา
- พื้นที่ : 298,170 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : ตากาล็อก
- การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตยโดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุข
- สกุลเงิน : เปโซ
- ศาสนา : คริสต์
- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-ฟิลิปปินส์ : ฟิลิปปินส์เป็นประเทศแรกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์ที่ยาวนานและราบรื่น ฟิลิปปินส์สนับสนุนแนวทางการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยอย่างสันติ โดยพร้อมที่จะให้ความสนับสนุนไทยในด้านข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์ ทั้งสองฝ่ายร่วมมือกันในการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมข้ามชาติ



8. สาธารณรัฐสิงคโปร์

- เมืองหลวง : สิงคโปร์
- พื้นที่ : 699.4 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : มาเลย์
- การปกครอง : ระบอบสาธารณรัฐ ระบบรัฐสภา มีประธานาธิบดีเป็นประมุข
- สกุลเงิน : ดอลลาร์สิงคโปร์
- ศาสนา : พุทธ
- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-สิงคโปร์ : ความสัมพันธ์ของทั้งสองฝ่ายพัฒนาในลักษณะ “หุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์” เนื่องจากทั้งสองฝ่ายมีศักยภาพที่เอื้อต่อกัน ไทยมีทรัพยากรธรรมชาติ แรงงาน และพื้นที่ขนาดใหญ่ ในขณะที่สิงคโปร์มีทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และอุตสาหกรรมในระดับสูง เมื่อนำศักยภาพของสองประเทศมารวมกัน จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ชาวสิงคโปร์มีทัศนคติที่ดีต่อประเทศไทยและชาวไทย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศไทยเป็นอย่างดี นิยมท่องเที่ยวและลงทุนในประเทศไทย



9. สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

- เมืองหลวง : กรุงฮานอย
- พื้นที่ : 331,690 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : เวียดนาม
- การปกครอง : ระบอบสังคมนิยม
- สกุลเงิน : ด่ง
- ศาสนา : พุทธ
- ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เวียดนาม : ทั้งสองฝ่ายมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ไทยมีสถานเอกอัครราชทูตในกรุงฮานอย และสถานกงสุลใหญ่ที่นครโฮจิมินห์ ทั้งสองฝ่ายได้วางกลไกเพื่อเพิ่มพูนความร่วมมือทุกๆ ด้าน เช่น เศรษฐกิจ การลงทุน การเมือง วิชาการ สังคม และวัฒนธรรม ภาคเอกชนของไทยนิยมไปลงทุนในนครโฮจิมินห์ เช่น การท่องเที่ยวและโรงแรม การบริการ อาหารสัตว์ เป็นต้น นอกจากนี้ได้แลกเปลี่ยนการสอนภาษา โดยมีการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยเวียดนาม และมีการเปิดสอนภาษาเวียดนามในประเทศไทย



10. ราชอาณาจักรไทย

- เมืองหลวง : กรุงเทพมหานคร
- พื้นที่ : 513,115 ตารางกิโลเมตร
- ภาษาราชการ : ไทย
- การปกครอง : ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- สกุลเงิน : บาท
- ศาสนา : พุทธ
- ไทยเป็น 1 ใน 5 ของสมาชิกผู้ก่อตั้งอาเซียน และมีบทบาทในกิจกรรมอาเซียนมาตลอด รวมทั้งผลักดันให้อาเซียนมีโครงการความร่วมมือต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ต่างๆ เช่น เขตการค้าเสรีอาเซียน การประชุมอาเซียน สนธิสัญญาต่างๆ



ประชาคมอาเซียน ประกอบด้วยความร่วมมือ 3 ด้าน เปรียบเสมือนเสาหลักสามเสาที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ได้แก่



1. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community : APSC)

อาเซียนมุ่งส่งเสริมความร่วมมือในด้านการเมืองและความมั่นคง เพื่อเสริมสร้างและธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ และความมั่นคงของภูมิภาค เพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข และสามารถแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี โดยประเทศสมาชิกได้ร่วมกันจัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political Security Community Blueprint) โดยเน้น 3 ประการ ดังนี้

- การมีกฎเกณฑ์และค่านิยมร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในระบบสังคม วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่แตกต่างกันของประเทศสมาชิก ส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองไปในทิศทางเดียวกัน สร้างความแข็งแกร่งแก่ประชาธิปไตย ส่งเสริมธรรมาภิบาล และหลักนิติธรรม ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
- ส่งเสริมความสงบสุขและรับผิดชอบร่วมกัน ในการรักษาความมั่นคงที่ครอบคลุมทุกด้าน
- การมีพลวัตและปฏิสัมพันธ์กับโลกภายนอกกำหนดกิจกรรม คงความเป็นศูนย์กลาง และบทบาทของอาเซียน

2. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : ASCC)

อาเซียนมีเป้าหมายที่จะมีตลาดและฐานการผลิตเดียวกันและมีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานมีฝีมืออย่างเสรี อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community Blueprint) เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 4 ด้าน คือ

- การตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน เน้นการเคลื่อนย้ายสินค้า การบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานมีฝีมือระหว่างกันอย่างเสรี
- การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของอาเซียน โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ เน้นการดำเนินนโยบายการแข่งขัน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การพัฒนา ICT และพลังงาน
- การพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและการขยายตัวของ SMEs ให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกใหม่ เพื่อลดช่องว่างของระดับการพัฒนา
- การบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เน้นการจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) กับประเทศคู่เจรจา



3. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community : ASCC)

อาเซียนมุ่งหวังประโยชน์จากการรวมตัวกันเพื่อให้อาเซียนเป็นสังคมเป็นเอกภาพ มีความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ส่งเสริมอัตลักษณ์อาเซียน เอื้ออาทรต่อกัน ความเป็นอยู่ที่ดี พัฒนาทุกด้าน และมีความมั่นคงทางสังคม ภายใต้ประเด็นเชิงสังคมและวัฒนธรรมที่ครอบคลุมในหลายด้าน อาเซียนได้จัดทำแผนงานการจัดตั้งประชาคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community Blueprint) ซึ่งประกอบไปด้วย

- การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เน้นการบูรณาการด้านการศึกษา สร้างสังคมความรู้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ส่งเสริมการจ้างงานที่เหมาะสม ส่งเสริม ICT การเข้าถึงวิทยาศาสตร์
- การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม จัดความยากจน สร้างเครือข่ายความปลอดภัยทางสังคม ส่งเสริมความมั่นคงและความปลอดภัยด้านอาหาร การควบคุมโรคติดต่อ
- สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม คุ้มครองสิทธิผู้ด้อยโอกาส แรงงานย้ายถิ่นฐาน ส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ
- ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม การจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลก ปัญหามลพิษทางสิ่งแวดล้อมข้ามแดน การเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
- การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน สร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของ อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมของอาเซียน ส่งเสริมการสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ลดช่องว่างการพัฒนา

แผนแม่บทด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียน



แผนแม่บทได้เล็งเห็นว่าความเชื่อมโยงของอาเซียน การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพที่เพิ่มพูน (ความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน) การจัดระบบทางสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพ (ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ) และการเพิ่มอำนาจให้ประชาชน (ความเชื่อมโยงด้านประชาชน) โดยมีเป้าหมายของความเชื่อมโยงระหว่างกันในภูมิภาคอาเซียน ดังนี้

1. เพิ่มพูนการรวมตัวและความร่วมมือของอาเซียน
2. เพิ่มความสามารถการแข่งขันในระดับโลกของอาเซียน จากเครือข่ายการผลิตในภูมิภาคที่เข้มแข็ง
3. วิถีชีวิตของประชาชนดีขึ้น
4. ปรับปรุงกฎระเบียบและธรรมาภิบาลของอาเซียน
5. เชื่อมต่อศูนย์กลางเศรษฐกิจและลดช่องว่างการพัฒนา
6. ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น
7. เพิ่มพูนความพยายามในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและส่งเสริมการพัฒนายั่งยืน
8. สามารถจัดการกับผลกระทบทางลบที่เกิดจากความเชื่อมโยง

กรอบการดำเนินการเพื่อพัฒนาความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนทั้ง 3 ด้าน ที่ประกอบไปด้วยความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน, ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ และความเชื่อมโยงด้านประชาชนนั้น มียุทธศาสตร์แตกต่างกันไป ดังนี้

1. ความเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ก่อสร้างโครงข่ายทางหลวงอาเซียนให้แล้วเสร็จ
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : ดำเนินโครงการเส้นทางรถไฟสิงคโปร์-คุนหมิงให้แล้วเสร็จ
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างเครือข่ายระบบการขนส่งทางน้ำบนภาคพื้นทวีปที่มีประสิทธิภาพและเชื่อมโยงกัน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างระบบการขนส่งทางทะเลที่เชื่อมโยง มีประสิทธิภาพ และแข่งขันได้
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : สร้างระบบการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบที่คล่องตัวเพื่อให้อาเซียนเป็นศูนย์กลาง การขนส่งในเอเชียตะวันออกเฉียงและภูมิภาคอื่นๆ
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 : เร่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในชาติสมาชิก
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 : ให้ความสำคัญกับโครงการโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานของอาเซียน

2. ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบ

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ดำเนินการตามกรอบความตกลง 3 กรอบว่าด้วยการขนส่ง (การขนส่งสินค้าผ่านแดน สินค้าข้ามแดน และการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ)
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 : เริ่มดำเนินโครงการการอำนวยความสะดวกด้านขนส่งผู้โดยสาร ในโครงข่ายทางหลวงที่เชื่อมรัฐต่างๆ เพื่อขจัดปัจจัยขัดขวางการเคลื่อนย้ายเสรีของยานพาหนะ สินค้า และบุคคลข้ามแดน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 : สร้างตลาดการบินเดียวในอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 : สร้างตลาดการขนส่งทางเรือเดียวในอาเซียน
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 : เพิ่มการเคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรีภายในภูมิภาคอาเซียน โดยการลดอุปสรรคทางการค้าภายในระดับภูมิภาค
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 : เร่งพัฒนาภาคบริการทางการขนส่งที่มีประสิทธิภาพและแข่งขันได้ โดยเฉพาะในสาขาโทรคมนาคมและบริการอื่นๆ
- ยุทธศาสตร์ที่ 7 : พัฒนาโครงการอำนวยความสะดวกทางการค้าในภูมิภาคอย่างจริงจัง
- ยุทธศาสตร์ที่ 8 : ยกระดับความสามารถของการบริหารจัดการพรมแดน
- ยุทธศาสตร์ที่ 9 : เร่งให้ชาติสมาชิกอาเซียนเปิดรับการลงทุนจากภายในและภายนอกภูมิภาคภายใต้กฎระเบียบการลงทุนที่เป็นธรรม
- ยุทธศาสตร์ที่ 10: เสริมสร้างความสามารถของสถาบันในพื้นที่ล้าหลังของภูมิภาคและปรับปรุงการประสานงานด้านนโยบาย แผนงาน และโครงการในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค

3. ความเชื่อมโยงด้านประชาชน

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ส่งเสริมความเข้าใจด้านสังคมและวัฒนธรรมภายในอาเซียนให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เช่น การระดมทุนเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของอาเซียนร่วมกัน การสนับสนุนด้านการเงินสำหรับการยกระดับความเชื่อมโยงกันภายในภูมิภาค เป็นต้น

